

Ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Πορευόμενοι πρὸς τὴν Βηθλεέμ...
μὲ συνοδοιπόρο
τὸν Ὅσιο Νικόδημο Ἁγιορείτη

«Δεῦτε ἴδωμεν
πιστοί...

...ποῦ ἐγεννήθη
ὁ Χριστός...»

Κείμενα Αὐτογνωσίας καὶ Μετανοίας

17η Νοεμβρίου

† Ἁγίου Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας

3. «Διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ μόνην τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ»

«Ἀποφάσισαι, λοιπόν, νὰ ἀρχίσῃς μίαν ζωὴν ἀξίαν διὰ τὸ τέλος σου, καὶ ὅλα τὰ ἔργα σου κάμνε τα διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ μόνην τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Μὰ εἶναι τὰ ἔργα σου μικρά; Μὰ δὲν ἠμπορεῖς νὰ κατορθώσῃς ἀρετὰς ὑψηλάς; Μὴ λυπῆσαι... Αὐτὰ τὰ μικρὰ γίνονται μεγάλα· καὶ αὐταῖς ἢ ταπειναῖς ἀρεταῖς, ὅπου ἠμπορεῖς, γίνονται ὑψηλαῖς, ὅταν τὰς κάμνης διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καθὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου: καὶ τὰ μεγάλα ἔργα, γίνονται μικρά, καὶ ἡ ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀποβαίνουν ταπειναῖς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν γίνονται κακίαις, ὅταν δὲν γίνωνται διὰ τέλος ὑπερφυσικόν, ὅπερ ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ διὰ δόξαν ἀνθρώπων, καὶ δι' ἄλλα τέλη φυσικὰ καὶ ἀνθρώπινα.»

(«Π. Γ.», σελ. 21)